

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 1- 2016

Läs om:
Åre Extreme Challenge

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändringar/

utebliven tidning:

Magnus Cederlund

E-post: info@skanepolisen.se

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2016:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	9 mars	v 15
2	18 maj	v 25
3	24 augusti	v 39
4	16 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Marie Krysanter, bärandes på sin surfski.
under Åre Extreme Challenge 2015.

Foto: Magnus Högfeldt

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

ÅkessonBerg,

Emmaboda 2016

www.akessonberg.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande
och motionerande polisanställda
i Skåne samt anhängare till dessa.

Våren är här!

Golfklubbarna och boulekloten börjar så smått att röra på sig där de legat på hyllan i garaget – härligt. Gräsmattorna inför årets fotbollsmatcher med föreningsens dam- och herrlag har beströts med NPK för att vara supergröna när domaren blåser till avspark. Man nästan längtar att få dra in björkpollen i näsan och utlösa en mindre allergisk reaktion, bara sommaren kommer.

Årsmötet är avklarat och några av de gamle trotjänarna klev av styrelsearbetet samtidigt som några nya klev in. Tack för förnyat förtroende som ordförande i MPGL. Vi kommer att återkomma med namn och foto när vi konstituerat oss.

Jag vill nu verkligen slå ett slag för vår sida på Intrapolis. Där kan du läsa om

de olika sektionernas planer inför årets aktiviteter. Det är också viktigt att våra yngre medlemmar kommer till tals kring de sporter som är i ropet just nu. Vi i styrelsen är alla mottagliga för förslag och inte rädda för att prova på något nytt. Reservationen är dock den att styrelsen inte vågar ge sig in i för komplicerade sporter med risk för månadslånga sjukskrivningar så vi ser gärna att ni yngre visar väg.

Vi ser framemot ett härligt sportår i MPGL:s tecken och du... glöm inte att kika in på hemsidan.

Stefan Sintéus

Ordförande MPGL

Innehåll

Ledare	1	IronMan Kalmar 2015	11
MPGIs sektionsledare.....	2	Boktipset	14
Mahler begär ordet	3	Polisens Musikkår Region Syd	15
Polisuniform efterlyses.....	3	"50-åringar" på återträff i Malmö.....	17
Haglöfs Åre Extreme Challenge 2015	4	Golf: Än så sover.....	19
Rapport från boulegänget	8	Kriminalkommissarien berättar.....	21
Jyet blickar tillbaka	9	Finn fem fel.....	24
Utflyktstips!	10		

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr

Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmö.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel. 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen

Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen

Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:

Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:

Sektionsansvarig
Patrik Lundström

Bowling: (vilande)

Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:

Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:

Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
jarl.hansson@polisen.se

Mahler begär ordet

Hej och god fortsättning på det nya året

Nytt och nytt förresten, vi har redan hunnit avverka mer än en fjärdedel av 2016. En fjärdedel låter ganska mycket så det är kanske bättre att säga tre tolfte delar eller sex tjugofjärdedelar, så känns det inte så farligt. För det skall hinnas med och upplevas en hel del, innan vi så småningom summerar detta året. Bland annat utkommer Skånepolisens Sport och Fritid med fyra nummer där du nu har fått det första i din hand.

Som alltid ser jag och våra läsare fram emot att få ta del av alla de spännande artiklar som kommer att fylla tidningen med upplevelser, strapatser, nöjen och glädje, från tävlingar, sammankomster och resor som ni skickar in till redaktionen. På tal om tävlingar så går ett antal Svenska polismästerskap av stapeln under året som till exempel luftvapen, rinkbandy, bowling, cykel och fotboll, bara för att nämna några. Där borde det finnas material och foton till en hel del intressanta artiklar och ni vet säkert om att som medlem i MPGI

kan man få visst ekonomiskt bidrag till transporter och avgifter med mera. Det kan alltid vara värt att höra av sig till styrelsen när man har någon tävling på gång.

Våren är förvisso i antågande men vi har precis haft en vinter, snöfattig till viss del i våra trakter men någonstans har snön funnits. Där har säkert en hel del av våra läsare varit och åkt. Skriv och berätta om din upplevelse och skicka med lite bilder på gnistrande snö, klarblå himmel och den underbara miljö som skidorter, skidbackar och en skidsemester utgör.

En hel del är säkert på gång i våra olika sektioner där man kraftsamlar för att göra 2016 till ett riktigt minnesvärt år. Vad händer till exempel i handbolls-, boule- och kraftsportsektionen i år? Hur många "hole in one" kommer medlemmarna i golfsektionen att göra? Skriv och berätta.

Tidningen är till för er och bygger på era nertecknade upplevelser. Hur

många sidor behöver du? En halv, en hel, fyra sidor? Inga problem, vi har oändligt med sidor och skulle din artikel av någon anledning inte komma med i nästa nummer så kommer den garanterat med i nästkommande nummer.

Du är alltid välkommen med dina frågor och här i tidningen hittar du en del mailadresser som är användbara. Du kan även skriva direkt till styrelsen via adressen mpgi@polisen.se.

Passa även på att gå in på www.skanepolisen.se där du kan ta del av tidigare utgåvor av Skånepolisens Sport och Fritid.

Ha mycket nöje med årets första tidning så hörs vi till nummer 2 i maj-juni (är det därför det kallas nyläge 2), då har nästan redan tolv tjugofjärdedelar av året gått. Rätt ointressant egentligen och matte har förresten aldrig varit en av mina starkare sidor.

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

En vädjan till alla som är eller har varit polis!

Har du en polisuniform, som du inte använder, hängandes i garderoben?

Polisens musikkår i Region Syd får svårare och svårare att få uniformer till nya musiker. Musikkåren växer och blir större för varje år som går och vi har fått musiker som spelar på instrument som är svåra att hitta. När vi nu har hittat dessa musiker har vi svårt att hitta uniformer till dem.

Därför vädjar vi till dig, som har hängt undan din uniform, att tänka stort. Musikkåren kommer att finnas i många år till men vi måste uppträda i enhetlig klädsel, uniform. Känner du för att skänka en uniform?

Kontakta Norman Brodin på tel. 0705-15 60 21 eller Leif Hallberg som du når på tel. 0705-65 23 89

Två av deltagarna från lag Försvarsmakten.

På väg ut på andra paddelsträckan efter lyftet.

Haglöfs Åre Extreme Challenge

19:e upplagan – 27 juni 2015

Så gick resan ända upp till Åre för att tävlingen Haglöfs Åre Extreme Challenge skulle genomföras. Denna vecka är en av årets höjdpunkter, då Sveriges multisportare samlas i den lilla fjällby i Jämtland som under somrarna annars är ganska tom på människor. Där tränar

vi tillsammans, förbereder inför tävlingen, men också njuter av de fantastiska omgivningarna med berg, forsar, snö och myggor.

Våren i år har varit väldigt kall och därför låg det mycket snö på Åreskutan, där löpsträckan går. Många åkte skidor

där, men vi multisportare pulsade runt i snön med våra löparskor och eventuellt ett par stavar. Löpsträckan går från Åre by, upp till Åreskutans topp och sedan ner till Huså på andra sidan berget. För min del var löpsträckan den jobbigaste, då mina ben kändes som tegelstenar hela vägen upp till toppen. Hela löpsträckan är 15 km och då har 1 000 höjdmetrar också avlagts. Första sträckan, den vi körde innan löpningen är paddling. I år gick paddlingen på Åresjön, 18 km med ett lyft på cirka 300 meter. I vanliga fall börjar tävlingen vid Tännforsen och därifrån ska en forspaddlas ner till Åresjön. I år var tyvärr vattennivån så hög i forsen att tävlingsledningen beslutade att paddelsträckan bara skulle gå på Åresjön.

På morgonen när vi startade klockan 8, var det kallt ute, cirka 5 grader och

Robert Lindberg (främst) och Mattias Nyström, vanligtvis i team Haglöfs Silva, men idag tävlar de mot varandra i soloklassen. På väg in mot löpsträckan uppför Åreskutan.

Kort om HÅEC 2015

- Banan är totalt 60 km (18/25 km paddling, 15 km traillopning och 30 km mountainbike)
- Löpningen täcker in mer än 1.000 fallhöjdsmeter
- Startade år 1997
- Första året som Öppna Europeiska Mästerskapen i multisport
- Ett av Europas tuffaste endagslopp och ett av världens största multisportlopp

Sam Clark, Thule Adventure Team, in mot löpningen.

Marie Krysanter bärandes på sin surfski.

en kall vind. Meteorologerna lovade dock finare väder med sol och lite vind senare under dagen. Starten gick och ett hav av surfskis och kajaker stack iväg och det var många förväntansfulla och adrenalinistinna multisportare som paddlade allt vad de kunde till en början, för att få en bra position under paddelsträckan.

Sista sträckan på tävlingen var en MTB-sträcka på 31 km. Den gick från Huså och tillbaka till Åre med en hel del rejäla backar och 700 höjdmetrar som ska avklaras. Det är bra att ha tränat på myrlöpning och att bära cykeln över myrarna, för dessa inslag är rätt vanliga under sträckan. Många fina stigar och

en och annan grusväg tillryggaläggs under loppet och vid slutet av tävlingen går banan även nerför en downhillbana. Den sista sträckan brukar kunna vara riktigt slitig och så var det även för min del. Jag tampades med krampkänningar och vid ett tillfälle, inte så långt från mål, fick jag hoppa av cykeln och försöka bli av med krampen. Med lite skrik och ett par salttabletter lyckades jag bli kvitt krampen för stunden och jag tog mig i mål på en tid av 6 timmar och 23 minuter. Detta resulterade i en sjunde plats i damklassen.

Molnen som fanns på morgonen försvann och det blev en helt underbar dag på fjället fram på förmiddagen.

Solen sken och vinden avtog. Framme i målet på Åre torg stannade tävlingsdeltagarna kvar och hängde, pratade om hur tävlingen hade gått och bara njöt av prestationen. Det blev helt enkelt en fantastisk dag och i år var Åre Extreme Challenge även ett europamästerskap i multisport där Robert Lindberg och Caroline Holmqvist segrade i herr- respektive damklassen. Stort grattis till er!

Text: Marie Krysanter
f.d. aspirant i Malmö
numera stationerad i Östersund

Foto: Magnus Högfeldt

Caroline Holmqvist cyklar mot mål och vann damklassen.

Sam Clark, Thule Adventure Team.

Kristin Larsson på cykeln.

RESULTAT:

Plac.	Startnr.	Namn	Tid
Klass			Lag/land
1 (1)	76	Robert Lindberg	4:53:46
SOEC, Men		Team Haglöfs Silva (S)	
2 (2)	101	Mattias Nyström	4:53:57
SOEC, Men		Team Haglöfs Silva (S)	
3 (3)	22	Sam Clark	4:57:43
SOEC, Men		Thule Adventure Team (NZ)	
6 (6)	116	Björn Rydvall	5:14:39
SOEC, Men		Team Haglöfs Silva (S)	
22 (1)	405	Carolin Holmqvist	5:38:00
SOEC, Women		Sverige	
25 (2)	407	Kristin Larsson	5:42:33
SOEC, Women		Sverige	
28 (3)	417	Josefina Wikberg	5:44:45
SOEC, Women		Sverige	
61 (7)	406	Marie Krysanter	6:23:07
SOEC, Women		Sverige	

SOEC = klassen Solo Open European Championship

Plac = totalt - inom parentes = klass plac.

För en komplett resultatlista se:

<http://www.areextremechallenge.se/resultat/>

Rapport från boulegänget

Det visade sig att vi fick upp någon på prispallen även under 2015. Personerna som håller i tredje priset är Donald Nils-son och Hans Hammarstedt. I mitten ser vi prisutdelare Katarina Farmstedt (ordförande i Malmö bouleförening). I Donalds lag ingick även Rita Persson som inte är med på bild.

Prisutdelningen skedde i samband med Malmö bouleförenings årsmöte.

Vi säger: GRATTIS!

I övrigt har någon frågat om vad man har för underlag på banan när man spelar. Enligt undertecknad så skall banan vara så hård, så att om man kastar upp klotet (som väger cirka 850 gram) i luften, så skall klotet inte göra något hål i marken då det landar. Vi spelar alltså inte i sand (det är ett annat spel). Vidare så skall underlaget inte vara alltför jämnt utan det skall finnas lite småsten i underlaget (typ singel, inte för mycket), detta skall göra att om man rullar ut klotet så skall det inte vara helt givet att klotet går rakt fram. Man skall alltså inte kunna curla fram klotet. OBS: Detta är undertecknads egen bedömning.

I samband med detta vill jag berätta att SM i boule kommer att gå i Malmö i sommar (17 och 23 juli) och det blir på Ribban. Se inbjudan och information på

hemsidan www.svenskboule.se

Gå och se på experterna och kolla underlaget. Det är Malmö kommun (med hjälp av bouleföreningarna) som är arrangör.

Våra egna tävlingar i Pildammarna

börjar i mitten på april och vi kommer att spela på måndagar klockan 18 (kom gärna och titta).

Jag önskar alla våra spelare lycka till 2016 och jag önskar alla en trevlig vår

Jan Ohlin

Hur du anlägger en boulebana kan du läsa på:
<http://www.svenskboule.se/Dokumentbank/Boulebana/>

Jyet blickar tillbaka: Arbete och fotbolls-VM

Det var på den tiden då vi poliser körde Chrysler Valiant och klädde oss i skinnjackor med svarta polotröjor innanför. Någon gång i början på november 1973 slank jag in från Verkstadsgatan, förbi portvakten för att göra nattpasset (21-06) i en av radiobilarna på vakt-distrikt 1 på Davidshall i Malmö. Det bästa man kunde säga om jobbet i porten var väl att en handfull kollegor läst in en jur. kand. och äldre kollegor fick en lugnare tillvaro där av sociala skäl.

Jag gick upp för backen, där Internationalen "Svarta Maja" var uppbackad. Ledningscentralen (Lc) på vänster sida bestod av två små rum, där radioprattarna hade vars en kanal, riks och den lokala. I kontorsvakttrummet (kv) luktade det människa. Alla fyllor, gripna och omhändertagna infördes till bänkar runt den stackars kv-n. Där kunde man träffa på kolingarna Kal de snöar, Svedala-Karlsson, Silla-Jesus, Toppas, Knäppe Kal, Tuffe Sven, Tom Mix och Blinka nitton bland andra.

Jag bytte om till uniform intill Johan "Länsman" Nilsson. En jovialisk och trevlig kollega, som påstås varit förebild till Ingvar Mobergs polislogga.

Länsman jobbade som omtyckt kvarterspolis och hade alltid några goda ord på vägen.

"Länsman" tillsammans med barnbarnen Katarina Nordh och Stefan "Stiffe" Nord. Båda barnen blev våra medarbetare. Stefan jobbade som kvarterspolis/områdespolis på Rosengård 1985-2001 nu med IT och Katarina på den administrativa sidan. Länsman fick sitt smeknamn av polismästare Luning, eftersom han var välkänd av malmöborna och själv hade han koll på dem.

Själv-mord, kortspel, strejkplaner och kvalfotboll

Jag och min kollega skulle köra på SHM 526, enligt vakthavande Kalmar-Nisse.

Vi skulle ta kontakt med Ledningscentralen via fönstret i backen. Ingen ägde tillträde till Lc som inte jobbade där. Känsliga ärenden fördelades via fönster för att inte radioamatörer med polisradio skulle hänga på radiopatrullerna. 526 fick en lägenhetsundersökning. I lägenheten fann vi en död yngre man. När vi var klara med ärendet vid midnatt gick vi in i det nikotingula och rökluktande (många rökte på den tiden) samlingsrummet på 40-50 kvadratmeter. Lediga patruller drog sig in dit för att fika vid den tiden. Den illröda stora kaffekannen stod och knarrade på värmeplattan i kokvrån. Jag tittade på anslagstavlan längst in. Där hängde ormigkopior med information om lej (övertid), laguppställningar för nästa matcher i fotboll, hockey bockie och handboll m.m. Därför tiden fick vi fribiljetter till MFF:s och IFK:s hemmamatcher.

Invid det enda fönstret spelade hundföraren Bo Fornell, gubben Palmé, Flinta och Hästa-Bengtsson kortspelet rödskägg. I fönsternischen satt Sven "Plex" Pettersson och pratade ivrigt, med viskande röst, med kollegor i Stockholm eller Göteborg om operation Nyårsklockor.

Det gällde att lämna strejkande jobbet vid midnatt kommande nyårsafton. Åtgärderna lades på is och sattes i verket senare, om jag inte minns fel.

På en slaf i andra hörnet hade piketens motorförare lagt sig för att vila. Någon lustigkurre hade lagt en filt på kollegan som råkat somna. Till allmän munterhet.

I denna bullriga men trivsamma miljö plockade jag upp mackorna vid samma bord som leigubbarna Bengt "Måns" Månsson, Rune Edh, Gunnar "Snabbbe-Kalle" Karlsson och ex-stringen Ivar Söderström

Vi kom in på vårt ärende. Ett filosofiskt diskussion om döden och livets ändlighet följde. Någon menade att

man skulle ta vara på livet, för man vet inte hur länge man går här. Någon annan menade att man borde se fotbollsmatchen mellan Österrike och Sverige i Gelsenkirchen, Västtyskland den 23 november. Matchen kom att kallas "snömatchen" och var en direkt avgörande kvalmatch till VM 1974, då länderna hade samma antal poäng och målskillnad.

- Jag har kontakter i Duisburg, så boende och biljetter går att fixa, sa fixaren Måns.

- Jag kan låna min fars Mercedes och köra, fyllde Ivar på.

På 10 minuter var det klappat och klart! Några dagar innan matchen träffades vi på VD 1 samlingsrum, var annars?

Väderleksrapporterna lovade kyla och snö. Jag köpte en militärpäl på Engelbrektsbodens överskottslager, då jag inte ville frysa. Min kära fru hade godkänt ett handlån i hushållskassan. Det fick bli en lågbudgetresa för min del. På hala vägar styrde sedan Mercedesen söderut.

Reeperbahn

Vi bestämde oss för att ligga över i Hamburg. Bokade in på hotell och gick till en restaurang. Efter maten träffade vi några österrikare. Det blev fotbollssnack med taktik på hög nivå med dem. Saltkar och sockerbitar som åskådliggjorde 4, 4, 2 och 4, 3, 3 o.s.v. Jag såg att Ivar var måttligt road av fotbollstaktik. Han var mer för att köra bil på autobahn.

Skall jag visa dig Reeperbahn, undrade jag världsvant? Vi lämnade sällskapet och hamnade på en strippklubb. Lättklädda damer ville servera champagne. Som gammal och rutinerad kollega informerade jag, på god tyska, Ivar och damerna om att vi varit ute förr och önskade bara ta vars en öl i all enkelhet och ville inte bli uppskörtade.

Efter en stund ville vi betala ölen och inte drycken i de andra glasen. En biffig vakt ville kalla på polis. En utmärkt idé, tyckte jag. En riktig eller falsk kollega

kom och upplyste oss om det lämpliga att betala allt till hutlösa priser.

Efter en stund då lugnet åter lägrat sig, konstaterade jag att utgången var en möjlig flyktväg för en springnota. Jag först och sen lvar.

På hotellet delade vi notan, eftersom lvar betalat. Min reskassa sköts i sank och jag fick leva på mina kamraters välgörenhet. Rune visade sig vara en vandrare bar och bjöd frikostigt på mig och skrattade onödigt mycket och länge åt min misslyckade springnota.

Hur matchen gick?

Vi vann med 2-1. Roland Sandberg tofflade in 1-0 på ett långskott som swischade i mål. Han slog kullerbyttor i snömodden. Bosse Larsson slog säkert in en straff, höjde högerarmen i luften och fick motta några ryggdunkar från lagkamrater. Det var inte så mycket bevänt med segergester på den tiden. Österrikejoddarna surrade som bin runt Ronnie Hellströms kasse resten av matchen. Staffan Tapper kom in på slutet och skulle lugna upp det med en

bredsida över en utrusande Hellström. Den röda bollen tog i ribban och hamnade i målvaktens famn. Vi firade med Östers fotbollslag på pendeltåget hem. Snön föll under hemfärden, men stämningen var god hela vägen till kungliga första vaktområdet. Cirkeln var slutet och vi hade varit med om att skriva idrottshistoria!

Lev väl!

Per "Jyet" Jystrand

VM-kvalmatch 1973. Roland Sandberg pangar in 1-0 på stadion i Gelsenkirchen.

Foto: Peter Carlsson

Utflyktstips!

Måndagen den 23 maj drar Malmöpolisens veteraner västerut precis som vikingarna gjorde. Närmare bestämt till Roskilde för att beskåda kyrka och vikingamuseet! På plats kåkar vi vikingatallriken med smårätter. För att få mod och styrka i barm avslutar vi med bussen in om Bottleshopen på vägen hem!

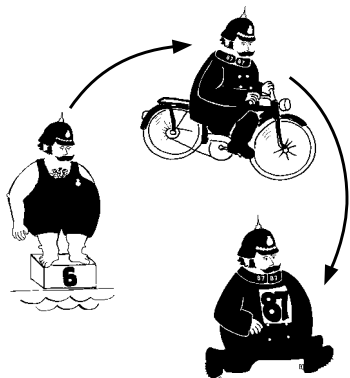
För att vara förberedda på vår resa kommer Sven Rosborn att hålla föredrag om just vikingarna på Pensionärssällskapets årsmöte den 21 april kl 16.00 på Annebergsgården.

Vikingakännaren Rosborn tillhandahåller även för en billig peng sin bok, som naturligtvis handlar om vikingatiden. Ja, ni börjar väl fatta nu vad vårens tema går ut på!

Boka dessa dagar redan nu och kallelse skickas ut senare!

Per "Jyet" Jystrand

IronMan Kalmar 2015

3,8 km simning / 180 km cykling / 42 km löpning

Ett års längtan...

Så var det dags igen, fast jag egentligen inte hade tänkt ställa upp i Kalmar detta år. MEN så lätt det är att övertala varandra då man sitter hemma på kammaren några dagar efter ett IronMan-lopp och den stora saknaden smyger sig på! Det sa bara swish så var vi anmälda igen, jag och min bror, Peter. Gott, då hade vi ett lopp att se fram emot igen. För min del är det lättare att hålla uppe träningsmoralen om jag har ett lopp framför mig, jag måste helt enkelt hålla igång träningen om än på "sparfart" under vinterhalvåret.

Årets upplaga skulle gå av stapeln den 15 augusti. Träningspassen hölls på en lagom nivå under vintern för att sedan, då våren gjorde sitt antågande, ökas successivt. Under våren och försommaren kände jag att jag var på god

väg med träningen. Cyklingen kändes kanonbra. Jag fick till en hel del långa rundor på cykeln, vilket bådade gott inför Kalmar. Ett och annat simpass i havet tillsammans med brorsan avverkades också. Löprundorna klarades av utan några större bekymmer förutom att jag i slutet av juni fick en del problem med ena vaden. Detta kom jag dock tillrätta med efter några veckor och jag kunde så småningom ge mig ut på "banan" igen, skönt eftersom jag verkligen ville stå på startlinjen med brorsan i Kalmar.

Nu är det nära

Precis som under tidigare år var det obligatorisk närvaro i Kalmar Tennishall för ett pre-racemöte under torsdagen. Den legendariske speakern från Sydafrika, Paul Kaye, informerade och

gick igenom de regler som gäller för ett deltagande i IronMan. Tennishallen var fylld till bristningsgränsen, ca 2500 personer hade anmält sig till årets lopp och som vanligt gick startplatserna åt väldigt snabbt då anmälan till loppet hade öppnats ungefär ett år tidigare (ett gott råd till de som funderar på att ställa upp i Kalmar är att anmäla sig direkt då anmälan öppnar).

Paul kan konsten att få deltagarna att riktigt tagga till inför loppet. Troligtvis har han ett av de roligaste och mest stimulerande jobb man kan ha då han reser världen runt och träffar så många positiva människor vid de olika IronMan-tävlingarna och som alla väntar på att få höra Pauls stämning då han vid målgång säger, eller rättare sagt vrålar, den efterlängtdade meningen "You are an IronMan!"

Startkottet har gått och första etappen – simningen är igång.

Foto: Ulrika Mattisson

Anders Mattisson på cykeln.

Foto: Ulrika Mattisson

Traditionsmässigt avslutades precaremetet med förtäring inne i tennishallen. På mötet träffade jag en gammal lumparkompis som jag inte sett på över 30 år men som jag haft kontakt med sedan ett par år tillbaka, fantastiskt roligt att ses igen efter så många år. Detta skulle bli hans första IronMan-tävling. Efter målgång var han lyrisk över att ha genomfört loppet och han bestämde sig snabbt för att det skulle bli fler tävlingar framöver. Vi kommer med största sannolikhet att ses i samband med andra tävlingar i framtiden.

Fredagen infann sig. Den här dagen handlar mest om förberedelser. En kort tur på cykeln mest för att stämma av så att allt fungerar. Ett litet lätt simpass i sundet genomfördes också. Utrustningen skall kollas så att allt packas rätt i de olika förmärkta påsarna till växlingsområdet, cykeln skall också checkas in i området senast under eftermiddagen på fredagen. Området bevakas sedan under kvällen och natten av väktare eftersom värdet på cyklar och övrig utrustning i växlingsområdet är otroligt stort, en del har ju utrustning för hund-

ratusentals kronor. Tälten med försäljning av kläder och "prylar" ligger strax intill växlingsområdet, ett besök i dessa tält är ett måste – man hittar alltid något man behöver, eller rättare sagt så skapar man kanske ett behov där och då. Då vi var klara med alla förberedelser och inlämning av utrustning tog vi en promenad i det vackra Kalmar, som under denna helg visade sig från sin bästa sida tack vare det fina vädret.

Kvällen tillbringades sedan i stugan i Färjestaden på Öland, tillsammans med våra supportrar (familjen). Eftersom vi skulle stiga upp vid 04-tiden lördag morgon blev det ingen sen kväll. Sömn natten före ett lopp brukar aldrig bli riktigt 100 % då jag i princip ligger och väntar på att klockan skall ringa hela natten. Spänd av förväntan och taggad inför ännu ett IronMan-lopp... Måtte klockan ringa snart!

Raceday

Lördag morgon, nu gäller det! Stabil frukost strax efter kl. 04.00. Väckning av övriga familjen (min och brorsans). De sista förberedelserna innan det var dags att åka över Ölandsbron till startområdet inne i Kalmar. Vädret var på topp, det lovade gott inför dagen. Det fanns dock en farhåga över den ganska kraftiga vinden som tilltagit under natten.

Så, då var vi på plats igen! En sista koll så att plastpåsar med omby-

Team Mattis.

Foto: Ulrika Mattisson

Speakern Paul Kaye hejar fram Anders till höger tillsammans med hans bror Peter, som gick i mål tillsammans.

Foto: FinisherPix

teskläder fortfarande hänger på den plats där jag hängde dem dagen innan, ett sista memorerande över vart man kommer i land efter simningen, en sista koll över utgången för cyklingen och utgången för det sista momentet – löpningen! Ombyte till våtdräkt och promenad till kajen där simningen startar. Liksom tidigare år myllrade det av åskådare som tagit sig till Kalmar för att bevittna detta fantastiska lopp. Jag är övertygad om att en del av dem får blodad tand över att själv ta sig an ett IronMan någon gång i framtiden.

Just idag är jag stark

Då var det dags, startsignalen löd efter det att svenska nationalsången spelats och givetvis inte att förglömma Kentas "Just idag är jag stark!" Just den här låten med Kenta har för mig och många andra blivit ett måste i samband med tävlingen i Kalmar, den hör liksom till.

Ganska omgående efter start konstaterade jag att det skulle komma att bli tufft i sundet med anledning av den kraftiga vinden. Detta besannades redan inne i hamnbassängen innan man kom ut på det mer öppna havet, där det var än värre. Motströms ut i kraftiga dyningar och sedan sidovind med avdrifter som heter duga. Det var enligt uppgift mellan 40 till 50 deltagare som tvingades bryta loppet redan under simningen på grund av de svåra förhållandena. Dessa hjälptes upp i båtar och

vattenskotrar av personal längs simbanan. För de här stackarna var drömmen om att springa i mål på Kalmar torg under kvällen plötsligt helt borta. Det var de tuffaste simförhållandena någonsin i Kalmar och aldrig har så många fått bryta så tidigt, vissa simmare blev sjösjuka och kräktes i vattnet.

Ett antal kallsupar senare så var det dags för mig att kliva upp ur kanalen där växlingsområdet är beläget, snabbt upp och greppa plastpåsen med tillbehör till cykelmomentet och vidare till ombytstältet. Några minuter senare var jag på väg ut ur området med cykeln.

Första delen av cyklingen, som totalt består av 180 km, går ut över Ölandsbron. Som jag tidigare berättade var det kraftig östlig vind som sedan blev till sidovind söderut på Öland. Uppet norr ut igen och sedan ställdes siktet in på bron i en mycket behaglig medvind! Tack för det! Den första etappen från start och ut över Öland och tillbaka till fastlandet är 120 km. De sista 60 km avverkades på vägar norr om Kalmar. Liksom tidigare år bjöd Kalmar-publiken på en riktig folkfest med sitt hejande och musikspelande längs resans gång. Efter loppet kunde jag konstatera att jag avverkade de 180 km på nästan exakt samma tid som året innan, i år var jag dock 25 sekunder snabbare.

Nu är det bara resten kvar...

För min del känns det som om loppet

börjar "på riktigt" då det är dags för det avslutande maratonloppet. Det är nu man skall upp till bevis. Att avverka 42 km löpning efter ett antal timmar på cykel kan ju låta avskräckande men det går om man bara inte drar på sig någon allvarligare skada. Löpningen består av 3 varv på en slinga som är 14 km lång. För att göra det genomförbart rent mentalt får man helt enkelt dela upp loppet i 3 moment, vartefter varje varv bockas av inne i skallen – på så sätt känns sträckan mer överkomlig att genomföra, i alla fall för min del. Det vore lögn av mig att påstå att detta sista moment gick galant. Min tidigare skadade

vad pallade för trycket hela loppet men efter cirka 20 km på löprundan började jag få känning i ett knä. Jag fick dra ner på tempot en aning, ett antal fler stopp blev det också.

Efter att inte ha sett min bror sedan starten på simningen klockan 07 på morgonen hörde jag, då jag hade ungefär 3 km kvar till mål, brorsans välbekanta stämma bakom mig. Jag hade fram till detta ingen aning om ifall han var framför mig eller bakom mig i loppet. Fantastiskt roligt att träffas igen. Min bror ville att vi skulle springa i mål tillsammans på torget men jag insisterade på att han skulle fortsätta i sitt goda tempo eftersom jag bara skulle sinka honom den sista biten. Detta fick jag dock inget gehör för. Brorsan insisterade på nytt att så här skulle det bli och så fick det bli. Trots detta blev han 6:e bästa i sin åldersgrupp – Starkt jobbat!

Once in a lifetime

Målområdet närmade sig, vi kunde höra speakern Paul Kaye. Det gick rysningar längs ryggraden. De sista hundra metrarna från vallgraven in mot torget avverkades med en otrolig känsla i

kroppen. Helt plötsligt kändes stegen lätta! Hur sannolikt var det då vi skiljdes åt på morgonen att vi skulle få uppleva röda mattan vid målgången senare på dagen tillsammans, sida vid sida. Det lär nog inte hända igen – "once in a lifetime" så att säga! Riktigt roligt för oss båda och inte minst för våra anhängare som troget följt oss under hela dagen. Det var gott att höra Paul då han än en gång uttalade: "Peter – You are an IronMan", "Anders – You are an IronMan"! Som ni säkert förstår är man så otroligt nöjd då man sprungit i mål efter att ha varit på banan hela dagen. Tiden i år hamnade på 11 timmar och 45 minuter, det är 23 minuter sämre än förra året men jag är trots detta otroligt nöjd över att ha genomfört min tredje IronMan!

Viloår...

2016 får bli något av ett mellanår för min del. IronMan-organisationen har i år premiär för en halv IronMan-distans i Jönköping den 10 juli 2016. Detta lockar både mig och min bror, anmälan är gjord. Jag tänker dock satsa på en full-längds-IronMan under 2017. Var detta kommer att genomföras är ännu inte

bestämt, Köpenhamn ligger nära tillhands men varför inte Barcelona – det hela hänger på hur mycket börsen fyllts på fram till dess.

Under loppet möter man många olika tävlingstyper – proffsen och amatörerna (som jag) men som alla har det gemensamma målet att korsa mållinjen inför ett fullsatt torg. Hur som helst – så länge jag tycker det är roligt att träna och tävla och att kroppen håller för distanserna så tänker jag fortsätta med triathlon eftersom det är en så allsidig träning för kroppen, och kom ihåg – Pain is temporary, pride and glory is forever!

Anders Mattisson
 Gränspolissektionen

Boktipset

Titel: Mike Larssons rymliga hjärta
Författare: Olle Lönnaeus
Förlag: Damm förlag
www.damm.se
ISBN: 9789186587703

Om boken: Mike Larsson har ett stort hjärta, men en stubin lika kort som håret på hans snaggade hjässa. Därför har det mesta gått snett i hans 45-åriga liv. Men när han en vacker höstdag frigres från Kirsebergsfängelset i Malmö har han bestämt sig: Nu ska han bli en bra man. Nu ska Robin få en riktig farsa. Det är till Tomelilla på Österlen han beger sig när fängelsets portar öppnas. Där finns 14-åriga Robin hos fosterföräldrarna Sune och Gunborg. Där bor också Mikes ende riktige vän Bubbekungen. Robin är sviken och misstänksam. En pappa som kommit och gått, krökat ner sig och begått brott. En mamma som aldrig funnits. När han lyssnar på kompisen Kennys snack om att allt är blattarnas fel hamnar han i en ordentlig knipa. Mikes jobb på Boris skrotfirma för honom till

en porrfilmsstudio i Lövestad och på ett mystiskt uppdrag i Litauen. Så småningom korsas Mikes vägar med Amela, en flyktingkvinna från Bosnien som ruvar på hämnd. För Mike, Robin, Amela och Bubbekungen leder historien obevekligt mot ond bråd död. Men bortom det kanske det finns hopp om något nytt, något vackert, något att fylla ett rymligt hjärta med...

Om författaren: Olle Lönnaeus arbetar som politisk reporter på Sydsvenskan och är flerfaldigt prisbelönt för sina undersökande reportage. Tre gånger vinnare av Grävande journalisters guldspade. 2003 nominerades Olle till Stora Journalistpriset tillsammans med Niklas Orrenius, och han har gjort flera uppmärksammade reportageserier i Mellanöstern. Hösten 2009 debuterade Olle Lönnaeus som romanförfattare med boken Det som ska sonas, och belönades med Svenska Deckarakademiens pris till årets debutant. Året därpå fick Lönnaeus Studieförbundet Vuxenskolas författarpris

I samarbete med: Mediahuset i Göteborg AB

Konsert i snöstorm?

Konsert i snöstorm, en av de värsta i mannaminne stod det i lokaltidningen 2013 och det var likadant 2012. Är det fel datum att spela in julen? Det var en fråga som alla ställde sig och undrade om man skulle ställa in konserten i Korsbackakyrkan men de flesta ja, nästan alla sångare och musiker kom till den utsatta repetitionen ett par timmar före konserten fast ingen trodde det skulle bli konsert. Året var 2012 och detsamma upprepade sig 2013 både med snö och konsert.

Fantastiskt, riktigt fantastiskt kändes det när den första kalla vinden kändes genom hela kyrkan och i dörren kom det in en dam med rollator och hennes väninna. De hade beslutat sig för att lyssna på årets julkonsert i Kävlinge och bredvid sig hade hon sin väninna som också trotsat detta hårda och kalla väder. Sångare och musiker gjorde en paus och jag pratade med damerna som aldrig skulle missa en konsert med Polisens kör och musikkår. Det är ju en tradition så damen med rollatorn som jag fick anledning att prata med både

2013, 2014, och inte minst 2015. Och vad tror ni hon pratar om? Årets julkonsert – nä, vädret!

Årets julkonsert!

Temperaturen är 14 grader. Minus, nä, plus och cirka 45 musiker som spelar på olika instrument och Skånepolisens kör är lika många och repetitionerna är i full gång. Det enda vi saknar är vår dirigent Kjell Olsson. Han brukar alltid vara först vid alla repetitioner och se till att vi vet vilka som har lämnat återbud. Det är mycket sällan att någon lämnar återbud i sista stund men nu hade det hänt. Dirigenten hade hamnat på sjukhuset i Malmö och vår basist Arne Nordström förberedde sig med kort varsel att hoppa in som dirigent. Arne hälsade musikkåren och sångkören mycket välkommen och förklarade hur situationen var för ögonblicket, men hoppades att det skulle bli en trevlig konsert.

Damen med rollatorn var på plats som vanligt och nu tyckte hon att det nästan var för varmt för årstiden. Hen-

nes väninna fanns med bredvid henne och de var så tidiga att de fick de platser de brukade sitta på. Här satt de även på andra konserter och jag passade på att prata med dom när Sammy Rimmington uppträdde den sista söndagen i juli, precis som han gör varje år. Men i juli kan det säkert vara 14 grader eller mer men inte i december.

Anna Åberg som är komminister i församlingen hälsade alla välkomna till Korsbackakyrkan denna speciella dag och berättade att dagens kollekt gick oavkortat till Sångkören och musikkårens musikaliska verksamhet och efter det började konserten med Hymn to Fallen med musik av John Williams. Mannen bakom musiken till Star Wars. Hymn to Fallen skall få oss att tänka tillbaka till olika minnesplatser som Freedom Memorial Park och Pearl Harbor. Vi svenskar tänker inte på dessa minnesplatser men för amerikanerna är det viktiga platser att minnas. Tillsammans med Musikkåren fick sångkören en samstämmighet som gjorde ett fantastisk intryck på publiken i både Kors-

Johanneskyrkan i Malmö hela musikkåren plus kören

backakyrkan och i St. Johanneskyrka där vi konserterade fjorton dagar efter Korsbackakyrkan. Tillsammans lyssnade nära 2 000 människor till dessa julkonserter.

Thad Jones är en arrangör i världsklass. Många orkestrar över hela världen älskar hans arrangemang men då är det mest små och stora jazzband men han överraskade musikkvärlden med att även skriva för Collegeband och musikkårer som tog emot hand arrangemang med hela hjärtat. A Child is Born blev nästa succé i bägge kyrkorna innan kören fick vara solo på scenen. Sasha Krstic leder kören i Jul, jul strålade jul, Ej upplysta gårdar och Wonderchild klingande rent och underbart genom både Korsbackakyrkan och St. Johannes kyrka.

Stilla natt och When you wish upon a Star är klassiker som inte får förglömmas. Men Karl-Bertil Jonssons julafton är det säkra kortet. Arne Nerius, musikkårens egen Charlie Parker smekte tonerna till denna klassiker om julen. Karl-Bertil är bara 14 år men jobbar på posten och hans idol är Robin Hood. Och Karl-Bertil smusslar undan paket som han sen delar ut i slumkvarteren. Det är ju ett brottsligt förfarande och kanske inte passar in att Polisens musikkår spelar kriminell musik men det är ju bara en julsaga av Per Åhlin. Den underbara kompositören och pianisten Gunnar Svensson har skrivit musiken.

Julhälsningar av de lokala polismästarna hör ju till. Charlotta Göransson i Korsbackakyrkan förslog att grannarna håller reda på varandra och ser till att det inte springer obehöriga i kvarteret där man bor och Stefan Sintéus talade i St. Johanneskyrkan om problemen med att skaffa mat och husrum till de nyanlända asylsökanden från krigshärjade länder. St. Johannes kyrka har öppet varje natt för de nya flyktingarna. Skånepolisens kör och Polisens musikkår lät dagens kollekt tillfalla kyrkan för det arbete de lägger ner med flyktingverksamheten. Kollekten inbringade 9 000 kronor.

Det var tyst som i en kyrka under julhälsningarna. Malmökyrkan rymmer 900 personer och det var smockfullt och tyst. Kjell Olsson är tillbaka igen och höjer taktpinnen i ett potpurri som är en tradition på varje julkonsert. TV:s Julafton. Musikkåren spelar Per-Olof Ukkonens arrangemang. P-O Ukkonen är en duktig arrangör från Stockholm som genom musikkåren låter oss år ef-

Flöjter och klarinetter

ter år, gammal som ung få njuta av TV:s Julafton. En julresa i Disney anda. Både publiken, kören och musikkåren sjöng med i Jag fångade en räv en dag. En kör på nästan 1 000 personer.

Sandra Stendahl är ganska ny i musikkåren och på sitt Eufonium var hon solist i Adolphe Adam's julsång. Den kallas även för Oh, Helga natt. Kenneth Gunnarsson har ju spelat denna melodin så länge man kan minnas men denna gång satt han i publiken och lyssnade. Kenneth har varit sjuk en tid men är på väg tillbaka igen.

Sasha Krstic samlar återigen kören bakom musikkåren för att sjunga en av världens mest sjungna julsånger. Franz Grubers *Stilla Natt*, *Heliga Natt*. Nu känner vi att vi aldrig varit närmare denna och då fortsätter kören med *När det lider mot jul* och i den sista melodin *May*

It Be inleder Lovisa Rasmusson med solosång innan kören kommer in med en styrka och visar publiken vilken klass det är på Skånepolisens kör i Malmö. *May it be* är en sång komponerad av den irländska sångerskan Enya och finns med i Peter Jacksons film *Sagan om ringen*.

Komminister Anna Åberg höll andakten i Kävlinge och Gustav Burman i Malmö innan den underbara publiken fick lyssna och sjunga med i *White Christmas*. *Vid dagens slut* börjar med Göran Anderssons trumpet ljudande från predikstolen. Skånepolisens kör och Polisens Musikkår föll in i sångkörens ordförande Ingemar Axbergs hälsning: *Från oss alla till er alla en riktigt God Jul och Gott nytt år*.

Kjell-Arne Friberg

"50-åringar" på återträff i Malmö

Lördagen den 12 februari 1966 påbörjade ett antal unga män och kvinnor sin polisiära bana i Polishuset på Davidshallstorg i Malmö. Denna dag var det inskrivning inför utbildningen till polis. Själva polisutbildningen började först påföljande måndag, alltså den 14 februari och pågick sedan fram till den 22 december 1966. Utbildningen var uppdelad i två klasser som alternerade mellan lokaler i Polishuset på Davidshallstorg och Ungdomens Hus på Skolgatan i Malmö.

Under de gångna åren sedan 1966 har det varit återträff vid 30 år och 40 år och självklart skulle 50 år också firas. En grupp bestående av Per Jystrand, Per Närwall, Stefan Liljedahl och Sten-Åke Ljung planerade en återträff till den 12 februari 2016 – alltså på dagen 50 år efter skolstart. Alla som påbörjade sin polisutbildning den 12 februari 1966 kallades för samling i Malmö Live. Det blev tretton pensionerade poliser som hörsammat kallelsen. Förutom kallade med bostad runt Malmö kom en från vardera Västerås, Halmstad, Åmål, Simrishamn och Helsingborg.

När alla samlats och känt igen varandra, så företogs en mycket intressant guidning i Malmö Live (Konserthus, Kongresshall och Hotell). En fantastisk vandring i dessa byggnader, med så många faciliteter och så fantastisk konst. Utan att göra reklam för Malmö Live, så har Malmö fått ytterligare en skapelse på världskartan.

Den vane globetrottern och reseledaren Per Närwall kunde efter guidningen hälsa alla välkomna in i en VIP-buss utanför Malmö Live. Med Per Närwall som skicklig chaufför och duktig guide genom Malmö fick alla se den utveckling som skett och sker av Malmö.

Så småningom inföll tiden för lunch och denna hade förbeställts på Malmö Arena och Percys Restaurang & Bar. Här blev det verkligen möjlighet till gemenskap och frågestund till varandra, trots ett starkt ljud från repetitionen

av Melodifestivalen, som skulle sändas från Arenan dagen efter.

Efter en god lunch och trevlig samvaro fortsatte den guidade färden med buss, bl.a. för att återuppleva platsen där allt startade för 50 år sedan, nämligen det gamla Polishuset på Davidshallstorg. Detta står för närvarande tomt på verksamhet, men exteriören och den stora kopparporten finns kvar sedan många år, imponerande. Det blev ett antal foton och video på platsen och minnen poppa-
de upp i var och ens huvud.

Vi fortsatte den guidade bussturen genom Malmö och hann även med en

titt på Ungdomens Hus, varifrån många minnen finns.

Slutmålet för dagens rundtur var besök i Polishuset Toftanäs, där vi mötogs av Lars Karsten, som var vår ciceron. Vi fick en historisk genomgång och visning av verksamheten som förekommer i byggnaden dygnet om. Polisens omorganisation har förändrat bl.a. indelning av områden, avdelningar och enheter. Inte mycket av "det gamla" finns kvar. Det är verkligen stordrift hos Polisen Sverige, vilket för oss "50-åringar" är ovant att höra och förstå.

Efter denna intressanta information

Framför Polishuset på Davidshallstorg i Malmö 2016. Från vänster Jens Österman, Per Närwall, Stefan Winqvist, Gunnar Carlsson, Lennart Humala, Karl-Erik Olsson, Majvor Hedlund, Lars-Erik Carlsson, Per Jystrand, Claes-Göran Gunnarsson, Sten-Åke Ljung och Stefan Liljedahl.

Infälld i bilden: Robert "Putte" Carlsson.

Foto: förbipasserande dam i passande ålder

Framför Polishuset på Davidshallstorg i Malmö 1966.

om dagens arbete och arbetssätt inom polisen, var det tid för kaffe med sém-la i husets restaurang och ett fortsatt utbyte av vänskap, yrkeserfarenhet, personliga händelser och sådant som utbyts när man träffas efter flera år.

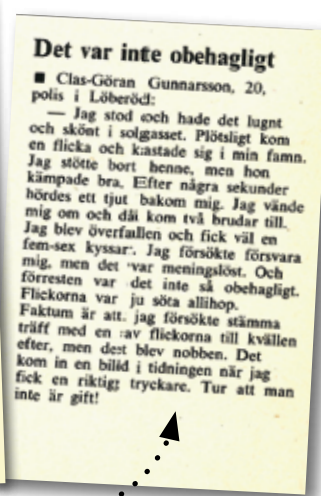
En trivsam dag avslutades, som det

brukar i sådana här sammanhang, med en önskan att få återses.

Vi som var med, både den 12 februari 1966 och den 12 februari 2016: Stefan Liljedahl, Per Närwall, Sten-Åke Ljung, Jens Österman (Simrishamn), Robert Carlsson, Lars-Erik Karlsson,

Karl-Erik Olsson (Åmål), Per Jystrand, Lennart Humala (Halmstad), Claes-Göran Gunnarsson, Gunnar Carlsson (Helsingborg), Majvor Hedlund (Västerås) och Stefan Winqvist.

Sten-Åke Ljung

Ett faksimil från FIB-aktuellt nr. 23, 7 juni 1966: Karnevalen i Lund är över för länge sedan. 10 000 studenter som kolkat i sig öl, vin och sprit för 145 000 kronor är nyktra igen och polisen som var med och höll ordning på torpet är en erfarenhet rikare; nu vet de hur de skall behandla närgångna flickor...

Än så sover...

Alla bilder är vy över Tegelberga golfbana.

Foto: Lars Mahler

Golfbanorna sover kanske inte men de slumrar nog fortfarande till viss del. Hur som helst så står en ny säsong och en ny MPGL-säsong för dörren. Året kommer säkert att bjuda på många trevliga och spännande rundor och förhoppningsvis en och annan ny bana att lägga till de som man redan har spelat.

Vem vet, det kanske blir en tripp till Ekerums golfbana som ligger på Öland ganska nära bron. Jag hade en övernattningsnatt där i slutet av januari i sam-

band med en tjänsteresa till Kalmar/Kronoberg inför det "tillstånd" som det snackas om överallt i korridorerna, "nyläge 2". I januari sov banan men hela konceptet såg mycket tilltalande ut med banan, boendet och klubbhus med mera. Vi får väl se vad som händer, inte minst med tanke på att SM spelas just på denna bana i månadsskiftet augusti-september. Vad som definitivt kommer att hända under våren är att MPGL-touren startar upp i april med

premiärtävlingen på Beddinge golfbana den 15 april. Oberoende av hur hård vintern har varit så är Beddinge ett säkert kort i april och i kombination med arrangören Stefan "Stiffe" Nord så brukar tävlingen innebära både bra resultat och inte minst ett dignande prisbord.

3-stadstävlingen står också för dörren, det vill säga den lagtävling i 8-manlag mellan Malmö-Göteborg och Stockholm som har en mer än 25 år lång historia bakom sig. Lagkapten Mats

Tävlingskalender 2016

Datum	Klockan	Bana/Händelse	Tävlingsledare/Ansvarig
16-04-15	08:00	Bedinge	Stefan Nord
16-04-29	07:30	Assartorp	Lars Mahler
16-05-17	08:00	Örestad	Johan Linnarsson
16-06-17	13:00	Tegelberga	Anders Ottosson
16-06-29	13:00	Söderslätt	Leif Billing/Göran Lindholm
16-07-29	07:30	Romeleåsen	Mats Hansson
V32		Vellinge	Lennart Sverremo
V37		Sofiedal	Lena Öbrink
16-10-07	08:00	Malmö Burlöv	Henrik Stenberg
16-02-08	16:30	Årsmöte	Styrelsen
160502-04		Trestads	Mats Hansson
16-05-09		Match mot POSS	Göran Holmgren
16-08-19	07:30	KM Rönneback	Christian
160901-02		SM Ekerum	Styrelsen
16-09-08		Cup of the Cops	Mats Hansson
16-09-12		Final KM-Match	Göran Holmgren
16-09-19		Ljunghusen, "Styrelsen Utmanar"	Jan-Olof Olsson
16-10-27		Glöggolf	Tejpen/Styrelsen

Hansson har kallat in de 7 samurajer som tillsammans med honom själv, förhoppningsvis skall vara med och strida om segern detta år. Senast Malmö tog hem segern var när tävlingen spelades i Danmark 2010, så det är hög tid igen.

Malmö har satt en intressant och slagkraftig laguppställning på fötter, som förutom lagkaptenen består av Henke, Ola, Johan, Palle, Stiffe, Christian och rookieen "Pinnen". Pinnen som inför tävlingen har utökat sin vapenarsenal med ett par nyslipade och sylvassa klubbor, kommer att ha mycket rutin att luta sig mot i sina lagkamrater som samtliga är "gamla elaka rävar" i 3-stadssammanhang. Lycka till.

MPGI-touren kommer som vanligt att innehålla nio så kallade månadstävlingar där resultatet från deltagarnas fyra bästa resultat så småningom kommer att kora en vinnare i höst. Det finns säkert en hel del spelare som tycker att det i år

är "min tur" att få en inteckning i vandringspriset. En som mer eller mindre har prenumererat på priset under senare år är tidigare nämnde Mats Hansson och det skulle förvåna mycket om han inte är med i toppstriden i år igen.

Utöver touren spelas det inom ramen för MPGI även klubbmästerskap, KM-match och Skåneslaget (tävlingen kommer troligtvis att byta namn under året) det vill säga lagtävlingar och individuella tävlingar med handicapp och utan handicapp. Det finns alltså all anledning att vara medlem i golfsektionen som kostar 100 kronor om året och som innebär subvention i vissa tävlingar såsom SM och där årets tävlingsresultat kan berättiga till deltagande i nästa års stortävlingar som 3-stads med flera.

Riktlinjerna för årets tourprogram lades upp vid årsmötet den 8 februari där ordförande Göran "Foten" Holmgren som vanligt styrde med klubban

och fördelade de priser som mästare i olika kategorier skulle ha. Vid årsmötet bestämdes bland annat att en del av priserna vid årets månadstävlingar kommer att lottas ut till de som deltar i tävlingen. Syftet är att alla skall ha möjlighet att få något med sig hem även om man inte hade sin bästa dag på banan.

Golfsektionen ser gärna att vi får fler medlemmar så du som har funderingar men vill ha lite mer information, gå in på intrapolis och sök på ordet MPGI eller kontakta någon i styrelsen. Telefonnummer hittar du också på hemsidan.

Programmet är spikat, klubborna är tvättade och redo. Alla är laddade och står i startboxen och väntar på att grinden skall öppna sig. Det dröjer ännu en liten stund så jag tror jag nynnar färdigt på min melodi... än så är det vinter.

Text och foto:
Lars Mahler

Information: Alf Lindstedt, polis sedan 1968, med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÄPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och senast föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne. Pensionär sedan sommaren 2015.

Kriminalkommissarien berättar

Chokladpralinerna var snyggt inlindade i foliepapper och låg överraskande i fyra vanliga tändsticksaskar när lundastudenten löste ut paketet från tullen.

Illustration: Alf Lindstedt 2016

Pralinmordet i Lund 1949

Giftmord har allt sedan antiken väckt stor uppmärksamhet. Ett särskilt intressant fall i den modernare kriminalhistorien är från Lund och år 1949. Här preparerades chokladpraliner med arsenik och skickades per post. Frågorna om uppsåt och ansvar kom att sättas på sin spets.

Detta pralinmord ska inte förväxlas med det mycket senare Malmöfallet där en känd antikvitetsprofil dog av förgiftade praliner år 1994. Här var för övrigt också en självutnämnd privatdetektiv en av aktörerna.

I Lund fanns redan vid denna tid strax efter andra världskriget en betydande norsk koloni av studenter. I den här kamratkretsen fanns särskilt åtta stipendiater som läste medicin. Flera av dem kände varandra sedan tidigare och några hade tjänstgjort i norska flygvapnet. De hade en särskild sammanhåll-

ning. En del av dem hade varit baserade i England och kommit åter till Norge i samband med krigsslutet 1945. De kom till Lund vårterminen 1946.

Det kom ett paket

I mars 1949 bodde de tre norska kamraterna Oddvar, Anders och Per tillsammans och studerade medicin vid Lunds universitet. Oddvar hade besökt Anders familj i Norge under sommaren året innan. Där träffade han systemn Randi och hon och Oddvar blev snabbt ett par. Randi läste för att bli lärare i Kristiansand och bodde ännu kvar i Norge, men det unga paret hade ofta kontakt – särskilt per brev.

En lördag i slutet av mars fick Oddvar ett paket från fästmön Randi i Norge via tullkammaren i Lund. Tullen hade öppnat försändelsen och såg då att den innehöll en cigarrlåda med fyra tändsticksaskar

med vardera en chokladpralin. Med försändelsen fanns också ett handskrivet brev från fästmön. De förmodade att paketet var en del av den studentikosa humorn och släppte igenom det.

När Oddvar öppnade paketet på rummet kunde han läsa i brevet att han inte skulle nämna det för rumskamraten som var avsändaren Randis bror Anders. Oddvar uppmanades också att äta upp de fyra pralinerna. Nu var brodern med när paketet öppnades och hemligheten var därmed röjd. De båda ynglingarna åt var sin pralin. När de fick besök av hyresvärdinnans dotter och hennes kamrat Marianne och Barbro, bjöd de på de återstående godbitarna. Flickorna var då åtta respektive nio år gamla.

Bara efter en halvtimme blev de båda studenterna häftigt illamående och inhandlade koltabletter kunde inte häva

tillståndet. De fick senare uppsöka sjukhus och ordnade samtidigt så att de båda småflickornas hem kontaktades. På söndagsmorgonen fick också flickorna föras till sjukhus med svåra kramper. Den yngre av dem var allvarligast däran och avled senare på söndagskvällen. Männen kunde lämna sjukhuset och avvakta besked från läkaren som begärt obduktion av flickan. Polisen meddelades om dödsfallet.

Många tecken på svartsjukedrama

Efter några uttalanden av de inblandade, riktade den svenska polisen snabbt sina misstankar mot Norge och därifrån vidare till Danmark. Uppgifterna stärktes av markeringar kring hotelljobb och motorcyklar på det tidningsemballage som följt med cigarrlådan. Snabbt skickades också den döda flickans maginnehåll och tändsticksaskarna som innehållit de förgiftade pralinerna till Statens rättskemiska laboratorium för analys.

Från svensk sida leddes arbetet av den färgstarke landsfogden Alf Eliasson och den legendariske poliskommissarien Arthur Settergren och hans kollega Henry Elgström från Lund. Enligt en källa åkte de omedelbart till Norge.

Efter kontakt med dansk polis kunde en man snabbt anhöllas i Köpenhamn. Det var den 18-årige dansken Flemming som tidigare intensivt uppvaktat Randi på skolan i Norge, men utan framgång. Han arbetade där på hotell och var mycket intresserad av motorcyklar. När Flemming förhördades upp-

trädde han nervöst och det kom fram att han tidigare försökt förmå Randi att lämna sin fästman. Han hade varit desperat och hotat att ta sitt eget liv. När det samtidigt kom fram att han varit i Norge bara några dagar tidigare och därifrån åkt till Köpenhamn – var poliserna övertygade om att det var ett svartsjukedrama och att de gripit en gärningsman på flykt. Flemming förnekade att han skickat pralinerna till Randis fästman Oddvar i Lund.

Mystiken tätnade

Under förhören i Norge kom det fram allt fler bakgrundshistorier och mystiska händelser. Bland annat hade det funnits en förlovningsannons i tidningen mellan Randi och hennes barndomsvän Carstein bara några månader tidigare. Någon förlovningsannons hade inte ägt rum och ungdomarna hade inte satt in annonsen. Inte heller Flemming ville kännas vid förlovningsannonsen.

Oddvar berättade att han i Lund även tidigare fått försändelser från Norge. I ett paket som kom en kort tid innan cigarrlådan, fanns en liten flaska likör och ett följebrev. I brevet uppmanades han att smaka på likören och den namngivna kvinnliga avsändaren erbjöd sig också att skicka receptet. Hon som uppgav sig vara en väninna till fästmön Randi, var dock helt okänd för fästmön. I ytterligare brev varnades Oddvar för Randis "trolösa leverne".

Även Randi hade fått anonyma brev eller brev med falska avsändare. I ett

påstods att Oddvar hade ett barn med en kvinna i Stockholm – även den uppgiften visade sig vara falsk. Namnet som brevskrivaren undertecknat med fanns i Stockholm, men gick till en 79-årig dam som aldrig skickat något brev till Norge.

Vändning och vändning igen

Polisen i Kristiansand kunde i sin undersökning ganska snabbt slå fast att Flemming inte kunde ha skickat paketet med pralinerna från Norge till Lund. Det var omöjligt eftersom han redan lämnat Kristiansand när paketet postades någon gång efter klockan 15 på onsdagen innan förgiftningen skedde på lördagen. Han kunde visserligen ha passerat Lund på sin väg till Köpenhamn, men inte skickat paketet.

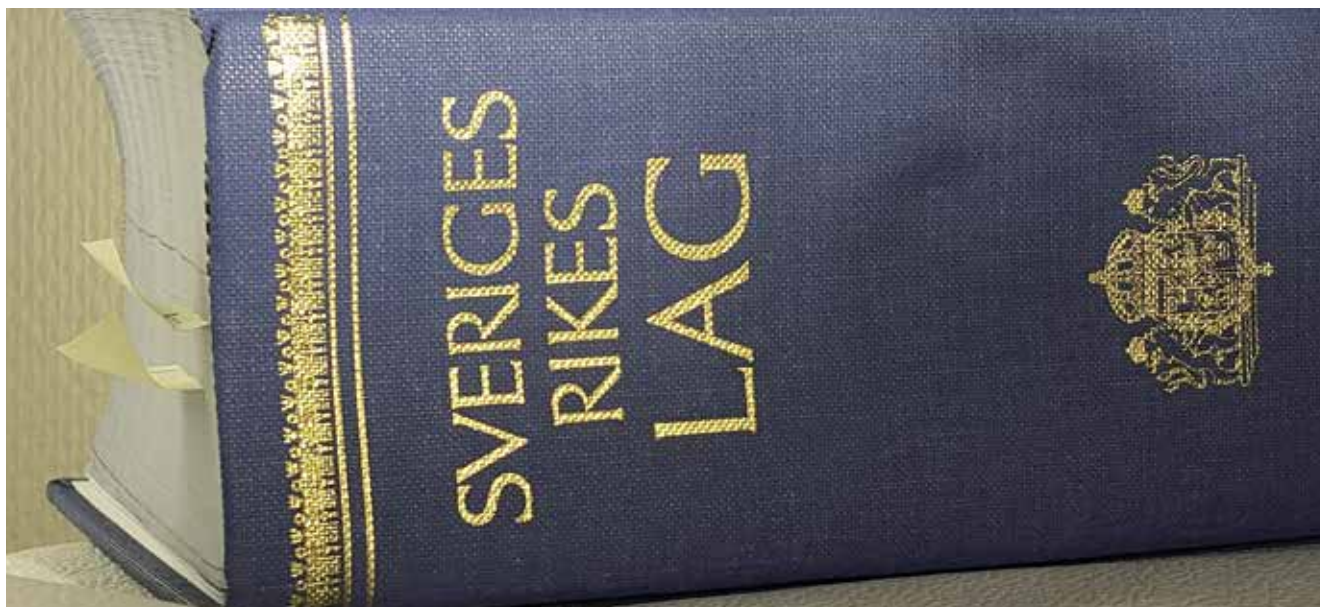
När det sedan kom preliminära uppgifter från obduktionen av flickan som inte visade på gift utan på att chokladen innehållit kräkmedel, började poliserna tvivla på att Flemming var rätt gärningsman. Det var ju en tillfällighet att ett litet barn fått i sig kräkmedlet och en vuxen person hade inte kunnat avlida av den förmodade dosen. Flemming fortsatte att neka och släpptes efter bara någon dag.

Tidningarna hade börjat skriva om förgiftningsfallet och upprördheten över att en liten flicka drabbats var stor. Samtidigt kom också spekulationerna igång. Artiklarna kryddades med olika beskyllningar i anonyma brev och den danske ynglingen pekades för snabbt ut som skyldig.

Hit till gamla tullkammaren vid Lund C kom en marsdag 1949 ett paket med en cigarrlåda som innehöll fyra chokladpraliner spetsade med arsenik. De var avsedda för en lundastudent.

Foto: Alf Lindstedt 2015

Frågan om uppsåt och ansvar när gärningsmannen skickade förgiftade praliner till en rival 1949 kan diskuteras än idag. En helt oskyldig åttaårig flicka blev bjuden och avled.
Foto: Alf Lindstedt 2015

Polisens samtida åtgärder i de tre länderna intresserade pressen. I Kristiansand lät den målmedvetne polischefen Rynning-Tønnesen genomföra skriftanalys med 150 studerande vid lärarseminariet. Rynning-Tønnesen hade monokel och bar slängkappa. Så här nära inpå kriget betraktades han som en hjälte eftersom han opponerat sig mot den tyska ockupationsmakten. Han ansåg inte att den norska polisen skulle stå under tyskt kommando.

Situationen blev allt mer pressande för de inblandade och stämningen blev obehaglig. Det var uppenbart att det som hänt hade sin upprinnelse i en mindre krets. Alla kände alla. Flera studenter och rumskamrater förhördes. Det visade sig nu att kamraten Carstein även han fått mystiska försändelser. Han berättade att han fått två förgiftade praliner med posten från Oslo. Han hade blivit sjuk, men spillt ut en del av innehållet.

Fallet tog dessutom en ännu allvarligare vändning när Statens rättskemiska laboratorium i slutet av veckan meddelade att chokladpralinerna innehållit arsenik.

Anhållen för mord med arsenik

På lördagen, en vecka efter förgiftningen, meddelade polischefen Rønning-Tønnesen att han anhållit Carstein för dådet. Många tvivlade. Han var en av de duktigaste studenterna på lärarutbildningen, umgicks med rektorn och var populär bland studiekamraterna. Han hade ju själv dessutom drabbats

och hans namn var felstavat i den falska förlovningsannonsen.

Efter några timmars förhör erkände Carstein, men ville själv skriva sin berättelse eftersom han inte riktigt litade på polisen. Han var djupt förälskad i Randi och helt besatt av att röja hennes fästman i Lund ur vägen. Han planerade noga och långsiktigt, försökte rikta misstankarna mot Flemming och skaffade sig själv alibi. Giftet hade han fått av en spanjor några år tidigare. Av en ren tillfällighet hade han varit på besök hos Randi när hon fått ett svarsbrev från Oddvar i Lund. Fästmannen hade då tackat för likören – som hon inte sänt. Randi skrev ett snabbt svarsbrev och bad Carstein posta det åt henne. Han preparerade pralinerna och bifogade ett falskt kort från henne – med avsikt att Oddvar skulle äta de fyra chokladbitarna. Carsteins erkännande och berättelse styrktes av fynd i hans bostad. Han hade tränat på Randis namnteckning och glömt kladdpappren kvar. Avgörande var en del av en tidningssida som visade sig passa exakt med den resterande delen som fanns kring cigarrlådan som kom till Lund med de förgiftade pralinerna. Cigarrlådan kunde för övrigt också Randi känna igen vid förhör som den eller en likadan som han kommit med ägg i till henne från sin egen familj.

Epilog

Carstein dömdes i Kristiansand till tolv års fängelse för överlagt mordförsök

på Oddvar och för ouppslått mord på flickan Marianne. Han förlorade sina medborgerliga rättigheter i tio år. Han överklagade till högsta domstolen och fick då en förlängning av fängelsestraffet med tre år.

Enligt uppgifter från 1986 avtjänade han sitt straff och lämnade sedan både brottslighet och hemlandet.

De tre kamraterna Oddvar, Anders och Per blev alla framstående läkare och dog i början av 2000-talet i Malmö, Stockholm respektive USA.

Oddvar och Randi gifte sig 1951 och fick tre barn. Hon bor enligt uppgift fortfarande i Skåne.

Flemming fick skadestånd för frihetsberövandet och för att felaktigt ha blivit utpekad som gärningsman för ett så allvarligt brott.

Intressanta uppsåtsfrågor

Vid rättegången lades stor vikt vid Carsteins avsikt med handlingen och vilket ansvar han hade för att den åttaåriga lunda flickan bjöds på en av pralinerna och dog av arseniken som var ämnad för rivalen Oddvar. Uppsåtsläran skiljer sig något åt mellan våra länder och har dessutom förändrats över tid och utvecklats. Pralinmordet i Lund 1949 dög bra som realistiskt diskussionsunderlag i straffrätt vid polisutbildningen 1968 och dugg utmärkt även på polisutbildningen 2016.

Alf Lindstedt
fd kriminalkommissarie

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

Förnamn

Efternamn

Gatuadress

Postnummer och Ort

E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 18 maj 2016

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på sidan 14, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Lena Persson
Malmö
2. Barbro Wieslander
Rinkaby
3. Yngve Nilsson
Hjärup

38 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

